

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ
ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ
ບ້ານ ສັງຄະໂລກ

ວັນທີ 02 ທັນວາ 2016.

ໃບຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນ

ຮຽນ: ທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນ ພາກເໜືອ, ທີ່ເຄົາລົບ!

ເລື່ອງ: ຂໍອຸທອນ ຄໍາຕັດສິນ ຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ.

- ອີງຕາມ: ແນວທາງລົບລ້າງ ຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນ, ທີ່ພັກ-ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.
- ອີງຕາມ: ກົດໝາຍ, ວ່າດ້ວຍສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
- ອີງຕາມ: ສັນຍາ ຊື້-ຂາຍ ດິນ, ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08 / 01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ່ານ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ, ທ່ານ ອ້ວນ ວົງສຸດທິ ແລະ ທ່ານ ແສງວິງຈິດ ຢ່າງວິໄລ.
- ອີງຕາມ: ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 246/ຫຊສ-ຫຼບ, ລົງວັນທີ 11 /04/2015 ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ.
- ອີງຕາມ: ໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 205 / ພຊສ, ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 02 FEB 2016 ຂອງພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງ ທ້າວເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ-ທ້າວ ແສງວິງຈິດ ຢ່າງວິໄລ ທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ບ້ານສັງຄະໂລກ ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ.
- ອີງຕາມ: ເນື້ອໃນ ຄໍາຕັດສິນ ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນ ຂອງສານປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ສະບັບ ເລກທີ 012 / ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016.

ຂ້າພະເຈົ້າ; ນາງ ບຸນທັນ ລັກປະສິດ, ອາຍຸ 59 ປີ, ຊົນຊາດລາວ, ສັນຊາດ ລາວ, ຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມ, ສາສະໜາ ພຸດ, ອາຊີບປະຊາຊົນ. ປັດຈຸບັນຢູ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ໜ່ວຍ 05, ເຮືອນ ເລກທີ 090 ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ, ມີລູກ 2 ຄົນ, ເປັນ (ຈໍາເລີຍ). ຂໍຖືເປັນກຽດ, ຍື່ນໃບຄໍາຮ້ອງ ສະບັບນີ້, ຮຽນມາຍັງທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນ ພາກເໜືອ ປະຈໍາແຂວງຫຼວງພະບາງ; ມີຈຸດປະສົງ: ເພື່ອຂໍອຸທອນ ຄໍາຕັດສິນ ຂອງຄະນະສານແພ່ງ ຂັ້ນຕົ້ນ, ເລກທີ 012 / ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016.

ລະຫວ່າງ

ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ ອາຍຸ 52 ປີ, ສັນຊາດລາວ, ອາຊີບ ນັກທຸລະກິດ, ປັດຈຸບັນ ຢູ່ບ້ານ ຊຽງທອງ, ໜ່ວຍ 02, ເຮືອນ ເລກທີ 22, ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ (ໂຈດ) ແລະ ນາງ ບຸນທັນ ລັກປະສິດ, ອາຍຸ 59 ປີ, ຊົນຊາດລາວ, ສັນຊາດ ລາວ, ຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມ, ສາສະໜາພຸດ, ອາຊີບປະຊາຊົນ. ປັດຈຸບັນຢູ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ໜ່ວຍ 05, ເຮືອນ ເລກທີ 090 ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ (ຈໍາເລີຍ).

I. ກ່ຽວເລື່ອງ: ທວງເອົາ ເງິນຄືນ.

ກ່ອນອິນຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເລົ່າເຫດການຂອງຄະດີ ໂດຍຫຍໍ້ໃຫ້ ທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນພາກເໜືອ ໄດ້ຮັບຮູ້, ຊຶ່ງເດີມ ດິນດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນດິນສວນ ທີ່ຊື້ ຈາກຄົນອື່ນມາ ມີໜອງ, ມີຕົ້ນໄມ້ກິນໜາກ ແລະ ມີເຮືອນເຄິ່ງຖາວອນ 1 ຫຼັງ

ພື້ນແປ້ນ, ມຸງດ້ວຍສັງກະສີ, ແອ້ມດ້ວຍຝາໄມ້ເຮັ້ຍ ແລະ ພື້ນຊັ້ນລ່າງປູດ້ວຍຊີມັງ. ມາເຖິງປີ 2012 ຍ້ອນສະພາບຄອບຄົວຫຼຸຍຍາກ, ຂາດເສົາຫຼັກ ຂອງຄອບຄົວ, ຈຳຕ້ອງລ້ຽງລູກສອງຄົນໃຫ້ໃຫຍ່ກ້າ-ໜ້າບານ, ມີການສຶກສາ ທີ່ດີ ແລະ ໃນອານາຄົດກໍ່ຫ້ວງໃຫ້ລູກໄດ້ ມີອາຊີບທີ່ໜັ້ນຄົງ ຫຼື ເປັນພະນັກງານທີ່ດີຂອງຊາດ. ຍ້ອນຄວາມມຸ້ງໜັ້ນ ແລະ ວາງເປົ້າໝາຍໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ເຖິງຈະທຸກຍາກ ຕົນເອງກໍ່ສູ້ ແລະ ສູ້ເພື່ອສິ່ງເສີມລູກ, ສູ້ເພື່ອພັດທະນາລູກ, ກໍ່ຄືການພັດ ທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງຊາດນັ້ນເອງໃຫ້ສຸດກົກສຸດປາຍ.

ການວາງເປົ້າໝາຍນັ້ນ, ສະເພາະຕົນເອງ ແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ; ແຕ່ກົງກັນຂ້າມຕົນເອງ ພັດຂາດ ປັດໃຈ ທາງດ້ານທຶນ, ດ້ານງົບປະມານທີ່ຈະຕອບສະໜອງໃຫ້, ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຫັນຊັບສິນ ທີ່ເປັນໝາກຫົວໃຈຫຼັກ ໃນຊີວິດ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂາຍຍົກດິນທັງສອງຕອນນີ້, ມາເປັນທຶນ ໂດຍອີງຕາມແນວທາງຂອງພັກ ເພື່ອມາພັດທະນາຄອບຄົວໃຫ້ພື້ນທຸກ. ຄວາມຈິງ, ຊີວິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ເປັນແມ່ຄວນເຮັດຫຍັງແດ່?

ສະນັ້ນ; ຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ສຸດ ຕ້ອງໄດ້ຫັນຊັບສິນ (ຂາຍດິນ) ດັ່ງກ່າວອອກເປັນທຶນ ເວົ້າແທ້ ກໍ່ມີຫຼາຍຄົນ ຖາມຊື່ ແລະ ຕໍ່ລອງໃນລາຄາບໍ່ຫຼຸດ 9,000,000 ບາດ ກໍ່ມີ, ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ບໍ່ຂາຍ, ເພາະເປົ້າໝາຍ ແມ່ນຕ້ອງການທຶນຫຼາຍ, ຈຶ່ງຂາຍຍົກທັງໝົດບາດດຽວ ໃນມູນຄ່າ 10,000,000 ບາດ. (ສິບລ້ານບາດ).

ຫຼັງຈາກນັ້ນ; ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ) ມາເຫັນກໍ່ມີຄວາມສົນໃຈເຂົ້າມາຕໍ່ລອງ ໃນທີ່ສຸດ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍ່ຕົກລົງຂາຍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວໃນລາຄາ 9, 600, 000 ບາດ, (ເກົ້າລ້ານຫົກແສນບາດ); ຕາມການຕໍ່ລອງ ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ຂໍຊຳລະ ເປັນໄລຍະເວລາ 3 ປີ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸແຈ້ງ ໃນບົດສັນຍາຊື້-ຂາຍ ດິນ, ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/01 /2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ.

ມາເຖິງມື້ວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016, ເວລາ 14 ໂມງ 00 ນາທີ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ພ້ອມດ້ວຍລູກ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ປະຊຸມສານ, ຕາມໜັງສືແຈ້ງເຊີນຂອງສານ, ຢູ່ທີ່ຫ້ອງປະຊຸມສານປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ເພື່ອຮັບຟັງ ການພິຈາລະນາຄະດີແພ່ງ ເລກທີ 17 / ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 11 ທັນວາ 2015 ແລະ ຮັບຟັງການຕັດສິນຂອງສານ.

ຜ່ານການຮັບຟັງ ການສອບຖາມຂອງຄະນະສານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການໄອຍະການແຂວງ ຈາກທັງສອງຝ່າຍ ແລະ ຮັບຟັງການອ່ານ ຄຳພິພາກສາ ຂອງປະທານຄະນະສານແພ່ງ, ພ້ອມທັງອ່ານເນື້ອໃນສຳເນົາ ຄຳຕັດສິນ ຂອງຄະນະສານແພ່ງທັງໝົດແລ້ວ ເຫັນວ່າ: ຄຳຕັດສິນ ຍັງບໍ່ມີຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຍຸຕິທຳເລີຍ. ໃນນາມ(ຈຳເລີຍ)ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ກັບການຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງເລີຍ, ເພາະທັງໝົດບັນຫາ ທີ່ທາງສານກ່າວມານັ້ນ ມັນບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ, ໄປຕື່ມຕຸນ, ໄປຍັກຍອກສີ່ໂກງ, ໄປປຸ່ນສະດົມເອົາ ຫຼື ໄປຍາດ, ໄປຊົງຊັບຂອງບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງ ມາເປັນຂອງຕົນ ຈົນພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ເຊື່ອມເສັຍກຽດສັກສີຢ່າງຮ້າຍແຮງ ດັ່ງຄຳຕັດສິນ ຂອງສານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

II. ບັນຫາທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຫຼັກຖານອ້າງອີງມີຄື:

o ຄຳກ່າວອ້າງຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນ ທີ່ນຳມາຕັດສິນ:

1.) ອີງໃສ່ມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍ; ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນ ສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2008 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າ: ຄຸນນະພາບຂອງຊັບສິ່ງຂອງທີ່ຂາຍ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເນື້ອໃນສັນຍາ. ຖ້າວ່າຊັບສິ່ງຂອງທີ່ຂາຍນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີຄຸນນະພາບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ຂາຍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊັບສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ.

o ຄຳສະເໜີຂໍຄວາມເປັນທຳ: ຄຳກ່າວຫາທີ່ນຳມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

ຄວາມຈິງທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຂຸນດາລາ ເພິ່ນເປັນນັກ ທຸລະກິດເງິນຕື້, ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ສະຫຼາດແຫຼມຄົມ, ຜູ້ຄົນເຄົາລົບນັບຖື, ແມ້ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເອງ ກໍ່ເຄົາລົບເພິ່ນ ແລະ ເວລາ ເພິ່ນມາຊື້ດິນດັ່ງກ່າວ ເພິ່ນເອງ ກໍ່ບໍ່

ໄດ້ຈຶກແກ້ດ, ເຈາະຫໍ່ທີ່ດິນທີ່ຊື້ນີ້ ອອກມາພິສູດ, ມາກວດກາເບິ່ງວ່າ: ທີ່ດິນນີ້ ເປັນຂອງທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຫຼື ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ ແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ, ເພາະວ່າ ທີ່ດິນຜືນນີ້ ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸໃນແກ້ດ ແລະ ໃນຫໍ່ແຕ່ຢ່າງໃດ; ແຕ່ເປັນສິນຄ້າ ທີ່ເບິ່ງໄດ້ ດ້ວຍຕາເປົ່າ ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄງ່າ, ສະລັບ-ຊັບຊ້ອນແຕ່ຢ່າງໃດ, ທຸກຢ່າງກວດສອບໄດ້.

ຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ນ້ອຍ ບໍ່ມີລະດັບຄວາມຮູ້, ແຕ່ກໍພໍຮັບຮູ້ວ່າ: ທີ່ດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນສິນຄ້າເຄື່ອນທີ່, ບໍ່ແມ່ນສິນຄ້າຈັດສົ່ງຕາມສິ່ງ, ແຕ່ເປັນຊັບສິນຄົງທີ່-ທີ່ ລັດມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ ບົນພື້ນຖານ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ກ່ຽວກັບການຫັນຊັບສິນ (ຂາຍ) ເປັນທຶນ ຫຼື ການຊື້ຂາຍທີ່ດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ກໍລ້ວນແຕ່ ມີການເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ່, ມີໄລຍະເວລາ, ມີຂັ້ນຕອນຂອງການຊື້-ການຂາຍ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອງອໍາແຕ່ປະການໃດ, ຊຶ່ງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີຄື:

+ ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາທາບທາມ, ມາໂອ້ລົມ, ມາຕໍ່ລອງ ກັບຜູ້ຂາຍ, ຢ່າງເປີດເຜີຍ.

+ ຂັ້ນຕອນທີ 2: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາ ຂໍລົງກວດເບິ່ງເນື້ອທີ່ດິນ ຕົວຈິງ ແລະ ກວດເບິ່ງໃບຕາດິນ ແຂບຄໍາ.

+ ຂັ້ນຕອນທີ 3: ຜູ້ຊື້ເຂົ້າມາ ຕົກລົງຊື້ ໃນລາຄາ 9,600,000 ບາດ ແລະ ສ້າງບົດສັນຍາ ຊື້-ຂາຍດ້ວຍກັນ, ລົງລາຍເຊັນ ຮັບຮອງ ຊື້ອງໜ້າອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພະຍານຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

+ ຂັ້ນຕອນທີ 4: ຜູ້ຊື້ຕົກລົງຊໍາລະເງິນຄື:

1. ງວດທີ 1 ວັນທີ 09/01/2012 ຈ່າຍ 3,000,000 ບາດ.

2. ງວດທີ 2 ວັນທີ 01/01/2013 ຈ່າຍ 3,000,000 ບາດ.

3. ງວດທີ 3 ວັນທີ 01/01/2014 ຈ່າຍ 3,600,000 ບາດ.

+ ຂັ້ນຕອນທີ 5: ຜູ້ຂາຍໄດ້ສະເໜີ ຮຽນເຈົ້າໜ້າທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຫັນໃບຕາດິນເດີມ ທີ່ອອກຊື້ ຜູ້ຂາຍ (ຈໍາເລີຍ) ເປັນກໍາມະສິດ ຂອງຜູ້ຊື້ (ໂຈດ) ແລະ ອອກເປັນສອງຊື່ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ຊື້, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທຸກຢ່າງ.

ພາຍຫຼັງ (ໂຈດ) ຈ່າຍເງິນງວດທີ 02 ແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວໄດ້ ສະເໜີໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ມ້າງເຮືອນ ອອກຈາກທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເພາະວ່າ (ໂຈດ) ຈະທໍາການບຸກເບີກ, ຂ້າພະເຈົ້າ(ຈໍາເລີຍ) ກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມການສະເໜີຂອງ (ໂຈດ).

ຈາກນັ້ນຜູ້ກ່ຽວ (ໂຈດ) ກໍໄປປັບປຸງ, ປ່ຽນແປງຮູບໂສມ - ປະນົມພັນ ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ, ສິ່ງທີ່ດີ, ມີຄຸນຄ່າ ສະເພາະຕົວຂອງທີ່ດິນ ລວມທັງຄຸນຄ່າ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທໍາມະຊາດ ໃນບໍລິເວນທີ່ດິນກໍ ໜົດໄປ, ຖ້າເປັນ ສະບຽງ-ອາຫານ ກໍຄົງປ່ຽນສະພາບເດີມໄປເປັນສະພາບໃໝ່ແລ້ວເຊັ່ນກັນ. (ອາດຈະເປັນອາຫານຂອງສັດ, ຂອງພືດ ຫຼື ອື່ນໆໜົດແລ້ວ). ການເວລາປ່ຽນໄປຄືເຊັ່ນນັ້ນ, ແຕ່ເປັນຫຍັງ ທ້າວເພັດ ຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ (ໂຈດ) ຈຶ່ງນໍາບັນຫານີ້ມາທວງຖາມ, ມີໃຜທີ່ຖືມນໍ້າລາຍ, ຂີ້ເຖີ ຫຼື ສິ່ງເປົ້າເປື້ອນຂອງຕົນເອງ ອອກຈາກປາກແລ້ວເກັບຄືນມາກິນໄດ້ ? ເລື່ອງການຊື້-ຂາຍດິນຕອນນີ້ມັນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແຕ່ ມື້ທີ່ໂຈດໂອນເງິນຊໍາລະໃຫ້ຜູ້ຂາຍ (ຈໍາເລີຍ) ແລະ ກໍໜົດໄປແຕ່ເວລາ (ຈໍາເລີຍ) ໂອນກໍາມະສິດໃຫ້(ໂຈດ).

ອີກປະການໜຶ່ງ; ຖ້າຊັບສິ່ງຂອງ ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ (ໂຈດ) ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ ຄົງບໍ່ຈ່າຍເງິນຕາມສັນຍາ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ໄດ້ດໍອກ.

ປະໂຫຍກຄໍາວ່າ: ການຊື້, ການຂາຍ ມັນມີຄວາມໝາຍ ແປນທີ່ສຸດ, ມີແຕ່ຜູ້ ທີ່ບໍ່ມີລະດັບເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ ຄວາມໝາຍຂອງມັນ ແລະ ໂດຍພື້ນຖານການຂາຍດິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ມັນລ້ວນແຕ່ມີ ນິຕິກໍາ ເປັນບ່ອນອີງ, ມີການເຊັນ ຮັບຮອງ ຖືກຕ້ອງຕາມການເຫັນດີ ເຫັນພ້ອມຂອງຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍທຸກຢ່າງ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.

ທ່ານ ປະທານສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ, ທີ່ເຄົາລົບ! ຄົງບໍ່ມີການຊື້-ຂາຍ ປະເພດໃດເລີຍໃນສັງຄົມມະນຸດນີ້? ທີ່ຜູ້ຊື້ ບໍ່ພໍໃຈ ແລ້ວຈ່າຍເງິນ ອອກຖົງຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ຂາຍ. ຖ້າມີຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ກໍຢາກຮູ້ຈັກ.

ຂ້າພະເຈົ້າ; ເປັນປະຊາຊົນທີ່ທຸກຈົນຈົງ, ຖ້າບໍ່ທຸກກໍບໍ່(ຂາຍ)ດິນນີ້ອອກມາເປັນທຶນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍບໍ່ເຄີຍຄິດ

ເປັນກາຝາກເກາະຫ້ອຍ ເພື່ອຍັກຍອກ, ປອມແປງ, ເນລະມິດ ເອົາດີໃສ່ຕົນເອງ, ໂຍນຄວາມ ອັບປະໂຫຍດ ໃຫ້ແກ່ ບຸກຄົນອື່ນ. ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າ ຫາກເນລະມິດໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຈຳເປັນ ຂາຍດິນນີ້ ໃຫ້ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ນີ້ຊ້າ.

ອີກປະການໜຶ່ງ ຖ້າຮູ້ວ່າ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ເປັນຄົນຂີ້ສັດແຫຼງ, ມີແນວຄິດບໍ່ໂປ່ງໃສ ຄິດແນວນີ້ ແລະ ຈະມີບັນຫາ ຫຼືຍາກຕາມມາເຊັ່ນນີ້ ເຖິງຈະໄດ້ມູນຄ່າສູງກວ່ານີ້ເປັນ ສິບເທົ່າຕົວ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຄົງບໍ່ຂາຍໃຫ້ໄດ້.

ເຖິງບໍ່ໄດ້ຂາຍດິນ, ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍບໍ່ໄດ້ສໍ້ໂກງ ເອົາຊັບສິນ ຂອງຄົນອື່ນມາລ້ຽງລູກ ແລະ ພັດທະນາຄອບຄົວ ຂອງຕົນເລີຍ; ແຕ່ກົງກັນຂ້າມສານພັດມາຕັດສິນ ໃຫ້ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ທີ່ມີພິດຕິກຳ, ມີເງື່ອນງ່າຊ້ອນໄວ້, ເພື່ອສ້າງຄວາມຜິດກາຍເປັນຖືກ ແລ້ວ ໂຍນຄວາມອັບປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ ຂ້າພະເຈົ້າ ທັງທີ່ໄດ້ລະບຸວ່າ: ຂາຍທີ່ດິນບໍ່ມີຄຸນນະພາບ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຄິດວ່າ: ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ (ໂຈດ) ເພິ່ນເປັນນັກທຸລະກິດ ເງິນຕື້ ກໍບໍ່ຈຳເປັນເບາະ ທີ່ຈະມາສ້າງໃຫ້ເປັນບັນຫາ ເພື່ອນາຍຊຸ່, ຂີ່ມຊຸ່, ປັນນ້ຳໃຫ້ເປັນຕ່ອນ, ປັນແກບໃຫ້ເປັນນ້ຳມັນ ແລ້ວໂຍນເອົາ ຄວາມອັບປະໂຫຍດຜ່ານຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຮັບເອົາ ໂດຍໄຮ້ມະນຸດສະທຳ ຈາກການກະທຳຄືທີ່ກ່າວມາ ໃນຄຳຕັດສິນ ຂອງສານ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈຳເລີຍ) ແລະ ລູກທີ່ບໍ່ມີລະດັບຄວາມຮູ້, ບໍ່ມີຊາດຕະກຸນຂອງນັກກົດໝາຍຄືກັບ (ໂຈດ) ຕ້ອງມາຮັບເອົາກຳເຊັ່ນນີ້.

ເພື່ອຊອກຫາຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຍຸຕິທຳ ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈຳເລີຍ) ຈະຂໍຕໍ່ສູ້ ຕາມຄວາມຈິງ ຂອງຕົນທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ເຖິງທີ່ສຸດ; ຊຶ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ ກໍໄດ້ມີໂອກາດຮຽນຖາມສາຍດ່ວນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສາຍດ່ວນຂອງ ສຳນັກງານນາຍົກ ລັດຖະມົນຕີ ມາເປັນບ່ອນອີງ ເພື່ອຂໍຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳໄດ້.

ເພາະການຂາຍດິນດັ່ງກ່າວນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນການຫຼອກຂາຍໃຫ້ (ໂຈດ), ແຕ່ມັນແມ່ນການພໍ້ໃຈ, ມັນແມ່ນການເຫັນດີ, ເຫັນພ້ອມ ໂດຍຜ່ານສາຍຕາ, ຜ່ານມັນສະໝອງ ອັນແຫຼມຄົມຂອງ ຜູ້ຊື້ເອງ, ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນ ແມ່ນ: ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ (ໂຈດ) ທີ່ສ້າງໃຫ້ສັງຄົມ ບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບ, ສ້າງໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາທີ່ດີ, ມີຈັນຍາບັນຂອງຄວາມເປັນນັກກົດໝາຍ ວິເຄາະເນື້ອຄະດີ ບໍ່ມີຄວາມເປັນທຳ ເທົ່າທີ່ຄວນ ທັງທີ່ຮູ້ວ່າ ການຊື້-ຂາຍ ບໍ່ແມ່ນການຫຼອກລວງ, ບໍ່ແມ່ນການຍັກຍອກ, ສໍ້ໂກງແຕ່ຢ່າງໃດ. ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດຄວນຈະແມ່ນ(ໂຈດ) ພັດກົງກັນຂ້າມເລີຍເປັນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ຂາຍດິນ(ຈຳເລີຍ) ເປັນຜູ້ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ. ແທນທີ່ຈະແມ່ນຜູ້ທີ່ເຄົາລົບກົດໝາຍເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ພັດກາຍເປັນຜູ້ ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ກົດໝາຍ ຢ່າງສິ້ນເຊີງ; ຈຶ່ງເຫັນວ່າ: ຄຳຕັດສິນ ຂອງຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນ ຂອງສານປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ບໍ່ມີຄວາມເປັນທຳ, ຈຶ່ງຂໍຮຽນ ມາຍັງ ທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນພາກເໜືອ, ຂໍປະທານສານພາກ ໄດ້ພິຈາລະນາ ການຊື້-ຂາຍຕົວຈິງ ຕາມບົດສັນຍາ ຊື້-ຂາຍ ດິນ, ເລກທີ 01 /ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08 / 01 / 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຕ້ອງເປັນທຳດ້ວຍ.

○ ຄຳກ່າວຫາທີ່ນຳມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

2.) ສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນນຳເອົາມູນຄ່າຂອງການຊື້ຂາຍທີ່ດິນ ຈຳນວນ 9,600,000 ບາດ ມາຫານໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນ ທັງສອງຕອນ 16,131 ຕາແມັດ ເທົ່າກັບ 595 ບາດ / ຕໍ່ 1 ຕາແມັດ ແລະ ເນື້ອທີ 1 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ x 595 ບາດຕໍ່ 1 ຕາແມັດເທົ່າກັບເງິນຈຳນວນ 5,951,232 ບາດ, ດັ່ງນັ້ນ ສານຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໃຊ້ແທນເງິນຄ່າທີ່ດິນຈຳນວນ 5,951,232 ບາດ ຄືນໃຫ້ແກ່ ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ ຊຸນດາລາ (ໂຈດ).

○ ຄຳສະເໜີຂໍຄວາມເປັນທຳ: ຄຳກ່າວຫາທີ່ນຳມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

ບັນຫາທີ່ສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນນຳເອົາມູນຄ່າຂອງການຊື້-ຂາຍທີ່ດິນຈຳນວນ 9,600,000 ບາດ ມາຫານໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນ ທັງສອງຕອນ 16,131 ຕາແມັດ ເທົ່າກັບ 595 ບາດ / ຕໍ່ 1 ຕາແມັດ ແລະ ເນື້ອທີ 1 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ x 595 ບາດຕໍ່ 1 ຕາແມັດເທົ່າກັບເງິນຈຳນວນ 5,951,232 ບາດ, ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຮຽນທ່ານ ປະທານ ສານພາກເໜືອວ່າ: ການຊື້ ແລະ ການຂາຍທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ມັນແມ່ນຄວາມພໍ້ໃຈ ຂອງທັງສອງຝ່າຍ, ລະຫວ່າງ (ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍ)

ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ບົນພື້ນຖານ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ຂອງບ້ານ-ເມືອງ ແລະ ພ້ອມກັນສ້າງ
ບົດສັນຍາຊື້-ຂາຍຊ້ອງໜ້າອົງການປົກຄອງບ້ານ ສັງຄະໂລກ ແລະ ລົງລາຍເຊັນດ້ວຍກັນ ພ້ອມທັງພະຍານຂອງທັງສອງ
ຝ່າຍ ໄວ້ເປັນຫຼັກຖານອ້າງອີງ ຕາມໃບສັນຍາ ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08/ 01 / 2012 ລະຫວ່າງ
ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ແລະ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ) ແລະ ການຂາຍດິນດັ່ງກ່າວ, ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຂາຍ
ເປັນຕອນ ແລະ ກໍບໍ່ໄດ້ຂາຍເປັນຕາແມັດ, ຂ້າພະເຈົ້າ ຂາຍຍົກ ໃນມູນຄ່າ 9, 600, 000 ບາດ ແລະ ກໍປະຕິບັດ ຕາມ
ສັນຍາຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ແຕ່ສານວິເຄາະ, ວິໄຈຄໍາເວົ້າ ໃນສັນຍາ ເລກທີ 01 / ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08 / 01 /
2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ແລະ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ) ໄດ້ແນວໃດວ່າ: ຂາຍເປັນຕາແມັດ.

ສ່ວນຕົວເລກໃນເນື້ອທີ່ ບໍ່ຖືກຕາມການວັດແທກຕົວຈິງນັ້ນ: ກໍບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ), ຊຶ່ງທັງໝົດມັນແມ່ນ ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ເຈົ້າ
ໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສ້າງຂຶ້ນເອງ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 246 / ຫຊສ,ຫຼຸບ, ລົງວັນທີ 11 /04/2015 ຂອງຫ້ອງການ
ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງຫຼວງພະບາງ, ມີໃບຢັ້ງຢືນເລກທີ 205/ພຊສ, ຫຼວງພະບາງ,ວັນທີ
02 FEB 2016 ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນ
ຂອງທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ) ທີ່ດິນຕັ້ງ,ຢູ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກໍໄດ້
ບອກວ່າ: ທາງວິຊາການອົງການອອກໃບຕາດິນພິມຕົວເລກໃສ່ໃນໃບຕາດິນຜິດ.

ບັນຫາທັງໝົດທີ່ທາງການຍັງຢືນມາກໍເປັນບ່ອນອົງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ສານວິນິດໄສ, ເນື້ອໃນເອກະສານຂອງ
ສັນຍາ ກໍບໍ່ເຫັນຈະມີບ່ອນໃດທີ່ສະແດງເຖິງ ຄວາມບໍ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ເຮັດໃຫ້ (ໂຈດ) ຖືກອັບປະໂຫຍດ.

ຮຽນທ່ານປະທານສານ ປະຊາຊົນພາກເໜືອ ທີ່ເຄົາລົບ, ຂ້າພະເຈົ້າ ເຂົ້າໃຈວ່າ: ສານປະຊາຊົນ ນີ້ແລ້ວ ເປັນຮົ່ມ
ໄພ, ຮົ່ມໄຊ, ເປັນບ່ອນຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງຂອງພັກ, ເພື່ອລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ, ເປັນທີ່ເພິ່ງຂອງປະ
ຊາຊົນ ຜູ້ທີ່ຖືກອັບປະໂຫຍດຈາກຄວາມບໍ່ໂປ່ງໃສ; ແຕ່ເປັນຫຍັງ ? ສານຂັ້ນຕົ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ວິເຄາະແລ້ວມາຄິດເອງ, ເອີເອງ,
ຮ້າຍແຮງໄປກວ່ານັ້ນຍັງກ່າວວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳຜິດ. (ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອາໄພລ່ວງໜ້າ) ຖ້າຫາກແມ່ນຄອບຄົວຂອງ
ຄະນະສານຂັ້ນຕົ້ນເປັນຄື ຂ້າພະເຈົ້າ ຄະນະສານຂັ້ນຕົ້ນຈະຄິດແນວໃດ? ຂໍໃຫ້ທາງຄະນະສານພາກຊ່ວຍວິນິດໄສ ຕາມ
ຄວາມເປັນທຳ ແລະ ຍຸຕິທຳໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ.

○ ຄຳກ່າວຫາທີ່ນຳມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

3.) ມາດຕາ 10 ຂໍ້ 3, ມາດຕາ 19 ຂໍ້ 1, ມາດຕາ 20 ຂໍ້ 3 ແລະ ມາດຕາ 21 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍ, ວ່າດ້ວຍ
ຂໍ້​ຜູກ​ພັນ​ສັນ​ຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2008 ສັນຍາຊື້ຂາຍດິນ ສະບັບເລກທີ 01 / ສຄລ, ລົງວັນທີ 8
ມັງກອນ 2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ), ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຂຸນດາລາ (ໂຈດ), ທ້າວ ອ້ວນ ວົງສຸດທິ ແລະ
ທ້າວ ແສງວົງຈິດ ຢ່າງວິໄລ ແມ່ນເປັນໂມຄະບໍ່ເດັດຂາດ ຫຼື ເປັນໂມຄະບາງສ່ວນ.

○ ຄຳສະເໜີຂໍຄວາມເປັນທຳ: ຄຳກ່າວຫາທີ່ນຳມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

ເນື້ອໃນກ່ຽວກັບກົດໝາຍ, ວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍານັ້ນ ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ເພິ່ນກຳນົດມາ
ເພື່ອຮັບໃຊ້ແນວທາງຂອງພັກ ແນໃສ່ເຮັດແນວໃດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ເຄົາລົບສິດ ແລະ ກົດໝາຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ແຕ່ໃນນິຕິກຳການຊື້ ແລະ ການຂາຍ ລະຫວ່າງ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ(ໂຈດ) ຜູ້ຊື້ ແລະ ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ຜູ້ຂາຍ, ບໍ່
ແມ່ນວ່າບໍ່ມີສັນຍາ, ຊຶ່ງໂດຍພື້ນຖານກໍໄດ້ເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ມີເລກທີ, ລົງວັນທີ, ມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້
ຂາຍ, ມີລາຍເຊັນຂອງພະຍານທັງສອງຝ່າຍ, ມີລາຍເຊັນຈາກທ່ານນາຍບ້ານ ບ້ານສັງຄະໂລກ, ຊຶ່ງນາຍບ້ານນີ້ ກໍຖືກແຕ່ງ
ຕັ້ງຈາກການນຳຂຶ້ນເທິງ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງການປົກຄອງ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ(ຈໍາເລີຍ)ຮຽກຮ້ອງ, ຊື້ຈ້າງ
ຈອບອອຍໃຫ້ເພິ່ນຕ້ອງມາລົງລາຍເຊັນຍັງຢືນໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍພາລະການ.

ສະນັ້ນ; ຈະດ້ວຍເຫດຜົນໃດໆ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍບໍ່ໄດ້ຄິດເອງ, ເອີເອງ ແລະ ມະໂນພາບຂຶ້ນມາ ເສກສັນ-ປັ້ນແຕ່ງ; ແຕ່ມັນແມ່ນຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງທັງສອງ ແລ້ວພ້ອມກັນຂຽນ, ພ້ອມກັນເຊັນໂດຍຊ້ອງໜ້າພະຍານ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງບ້ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ການຕັດສິນ ສັນຍາຊື້-ຂາຍດິນ ສະບັບເລກທີ 01 / ສຄລ, ລົງວັນທີ 8 ມັງກອນ 2012 ລະ ຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ), ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ(ໂຈດ), ທ້າວ ອ້ວນ ວົງສຸດທິ ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ ຢ່າງ ວິໄລ ແມ່ນເປັນໂມຄະບໍ່ເດັດຂາດ ຫຼື ເປັນໂມຄະບາງສ່ວນ. ຈຶ່ງເຫັນວ່າ: ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ທັງໆ ທີ່ຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງວ່າ ອັນໃດ ຄວນ ແລະ ອັນໃດບໍ່ຄວນ.

○ ຄໍາກ່າວຫາທີ່ນໍາມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

4.) ການອາຍັດຊັບທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ, ເລກບັນຊີເງິນຝາກ, ຢູ່ທະນາຄານ ການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ທີ່ອອກຊື່ນາງ ບຸນທັນ(ຈໍາເລີຍ)ນັ້ນ ເມື່ອສານໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາແລ້ວ ມີເຫດຜົນ ເນື່ອງຈາກວ່າ: ທີ່ດິນພ້ອມດ້ວຍເຮືອນໜຶ່ງຫຼັງ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວມະຫາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ.

○ ຄໍາສະເໜີຂໍຄວາມເປັນທໍາ: ຄໍາກ່າວຫາທີ່ນໍາມາຕັດສິນຂອງສານແພ່ງ:

ຮຽນ ທ່ານ ປະທານສານ ປະຊາຊົນພາກເໜືອ ທີ່ເຄົາລົບ, ຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນປະຊາຊົນ ຄົນທໍາມະດາ ບໍ່ມີຄວາມ ສາມາດທີ່ຈະເສກສັນ-ປັ້ນແຕ່ງ, ປະດິດຄິດແຕ່ງ, ປອມແປງ ຫຼື ຢາກໄດ້ສິ່ງໃດ ກໍເນລະມິດເອົາໄດ້ ຈໍາເປັນຫຍັງຕ້ອງຂາຍ ດິນໃຫ້ມີເລື້ອງ. ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ມີການກະທໍາ ດັ່ງຄໍາຕັດສິນ ຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນນັ້ນເລີຍ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ກໍບໍ່ແມ່ນ ຄົນສໍ້ໂກງ, ເພາະທຸກຂັ້ນຕອນການຊື້-ຂາຍ ແມ່ນດໍາເນີນເປັນຂັ້ນຕອນຄື ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ເພາະວ່າທັງໝົດ ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ບໍ່ເປັນຄົນສ້າງຂຶ້ນມາ ເພື່ອໃຫ້ຜິດ ຕໍ່ກົດໝາຍອາຍາແຕ່ຢ່າງໃດ ແລະ ກໍບໍ່ແມ່ນການກະທໍາຜິດ ຕໍ່ລະບົບ ຂອງ ການເມືອງ ຫຼື ການຄ້າຂາຍຂອງຕ້ອງຫ້າມ ຫຼື ເປັນອາດສະຍາກອນຂອງຊາດ, ຂ້າຄົນຕາຍແຕ່ຢ່າງໃດ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ສານ ຕ້ອງ ອາຍັດຊັບສິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ). ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຢືນຢັນຄວາມເດີມ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ຕໍ່ປະທານສານປະຊາຊົນ ພາກເໜືອວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອີງໃສ່:

ໃນບົດສັນຍາຊື້-ຂາຍ ດິນເລກທີ 01/ສຄລ, ທີ່ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 08 /01/2012 ລະຫວ່າງ ນາງ ບຸນທັນ ແລະ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ.

ໃນໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 246/ຫຊສ-ຫຼບ, ລົງວັນທີ 11 / 04 / 2015 ຂອງຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ.

ໃນໃບຢັ້ງຢືນ ເລກທີ 205/ພຊສ, ຫຼວງພະບາງ, ວັນທີ 02 FEB 2016 ຂອງພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງ ທ້າວເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ-ທ້າວ ແສງວິງຈິດ ຢ່າງວິໄລ ທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ບ້ານສັງຄະໂລກ ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ເປັນບ່ອນອີງ ເພື່ອ ວິນິດໄສ.

ຮຽນ ທ່ານປະທານສານ ປະຊາຊົນ ພາກເໜືອ ຂໍໃຫ້ທ່ານ..ພິຈາລະນາວ່າ: ການອາຍັດຊັບສິນ ຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນ ຕໍ່ກັບ ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ມັນເປັນການທາລຸນ ແລະ ເປັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ເປັນການຂ້າໃຫ້ ຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ຕາຍທັງເປັນສະແດງອອກຄື:

1. ການອາຍັດຊັບທຸກຢ່າງ, ຊຶ່ງຈຸດປະສົງກໍ ເພື່ອມີເຈຕະນາ ປົດປາກບໍ່ໃຫ້ກິນ, ອັດດັງບໍ່ໃຫ້ມີລົມຫາຍໃຈ.
2. ສ່ວນທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ ກໍເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສ, ເປັນບ່ອນຫຼັບນອນ, ເປັນບ່ອນເອື້ອອໍານວຍຄວາມສະ ດວກທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານໄດ້ມີຄວາມຢູ່ດີ, ກິນດີ, ນຸ່ງຫົ່ມທີ່ດີ, ມີການສຶກສາດີ, ເປັນພະນັກງານດີ, ມີອາຊີບ ທີ່ໜັ້ນ ຄົງເປັນຂອງຕົນເອງ ກໍບໍ່ຄວນຈະອາຍັດໄວ້. ເພາະທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ ສ້າງຂຶ້ນມາ ບໍ່ໄດ້ໄປສໍ້ໂກງ ຂອງໃຜ ມາສ້າງ ແລະ ການສ້າງເຮືອນນີ້ໂດຍລວມແມ່ນເປັນກ້ອນເງິນລູກໃຜ ແລະ ລູກຊາຍ ຫາມາໄດ້ແລ້ວກໍສ້າງຂຶ້ນມາດ້ວຍ ຢືດນໍ້າເຫືອ, ນໍ້າແຮງຂອງລູກທັງສອງ, ແຕ່ສ່ວນດິນແມ່ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຊື້ ແຕ່ກໍແມ່ນເງິນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ (ຈໍາເລີຍ) ຊື້ເອງ,

ມາເບິ່ງແລ້ວກໍບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສານມາອາຍັດຊັບສິນເຊັ່ນນີ້.

3. ທີ່ດິນສວນກໍແມ່ນກຳມະສິດ, ແມ່ນສິດນຳໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແທ້ຈິງ ກໍຄືບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ຢູ່ໃນກໍລະນີຂອງການຊື້ຂາຍນີ້ເລີຍເປັນຫຍັງຈຶ່ງອາຍັດ.

4. ສານອ້າງວ່າ: ຂ້າພະເຈົ້າ, ຮັບຮູ້ທີ່ມາຂອງດິນນັ້ນ ຄວາມເປັນຈິງ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກປະຫວັດ ທີ່ດິນ ກໍແມ່ນອົງການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການທີ່ດິນ ຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ ພຸ່ນຮູ້ດີ, ສ່ວນການເກັບເງິນແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ແມ່ນ ໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ໜ້າທີ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍມີແຕ່ປະຕິບັດພັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ.

ຮຽນ ທ່ານປະທານສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ທີ່ເຄົາລົບ, ເພື່ອຄວາມເປັນທຳ ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ທ່ານ ປະທານຊ່ວຍວິນິດໄສນິຕິກຳ ທີ່ເປັນບ່ອນອີງ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ດ້ວຍ. ຕາມທັດສະນະຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ເຫັນວ່າ ຄະນະສານຂັ້ນຕົ້ນອາດຈະອ່ານ ຫຼື ວິເຄາະເນື້ອໃນຂອງສັນຍາຊື້-ຂາຍບໍ່ທັນຈະແຈ້ງບໍ່? ຈຶ່ງໂຍນຄວາມອັບປະໂຫຍດເຊັ່ນນີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

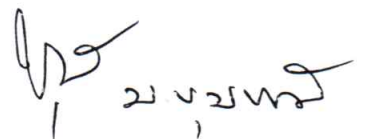
ຖ້າຄະນະສານຂັ້ນຕົ້ນ ມີບັນຫາເປັນຄືກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ (ຈຳເລີຍ) ຄະນະສານຂັ້ນຕົ້ນເພິ່ນຈະຄິດແນວໃດ? ດັ່ງນັ້ນ; ຈຶ່ງຍິນຄຳຮ້ອງສະບັບ ນີ້ຮຽນມາຍັງທ່ານ ປະທານສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ພິຈາລະນາຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ມີຄວາມເປັນທຳ-ຍຸຕິທຳດ້ວຍ.

o ໝາຍເຫດ: ມີສັນຍາຊື້-ຂາຍ, ຄຳຕັດສິນຂອງສານແພ່ງຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ, ໃບຢັ້ງຢືນຂອງອົງການທີ່ດິນເມືອງຫຼວງພະບາງ, ຂອງອົງການທີ່ດິນແຂວງຫຼວງພະບາງ, ມີໃບເສຍພາສີທີ່ດິນຕິດມາດ້ານຫຼັງນີ້.

ຮຽນມາດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຢ່າງສູງ.

ບ້ານ ສັງຄະໂລກ, ວັນທີ 02. ທັນວາ (12)2016.

ລາຍເຊັນເຈົ້າ ຂອງຄຳຮ້ອງ

ບ່ອນສົ່ງ:

- ສານປະຊາຊົນພາກເໜືອປະຈຳແຂວງຫຼວງພະບາງ 1 ສະບັບ
- ສຳເນົາ 1 ສະບັບ